

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

704. Dum Episcopus & Capitulum se invicem in ea collatione protrudunt,
singuli prætendendo liberam collationem, & neuter simultaneam, &
quæstio vertitur super manutentione, quid considerandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

prohibitionem, ne actus aliter fiat. Lott. num. 56. immo necesse non est, ut concordia illa concepta sit veribus expressè prohibitivis. Lott. n. 57. Vide eundem de his fusè num. seq.

Questio 702. An, dum Capitulum talem collationem factam ab Episcopo contra legem seu pactum non impugnat, ea sit & remaneat in statu validitatis, exemplo provisionis facta de beneficio jurisp. sptro patrone, quam supra diximus valere, dum patruus sciens non contradicit?

Respondeo negativè, Lott. cit. q. 21. num. 70. juxta decis. Rot. supra cit. in Tarragon. Sacrific. potestas enim illius, qui tenetur conferre praesentatis aut nominatis, moveret in seipsa & jure proprio, ut Lott. loc. cit. hoc est, providet adhuc jure proprio; in praesenti verò casu talis Episcopus non, nisi jure prescripto & ex pacto; dumque modus ille, sub quo facta est concessio illa Episcopo respicit utilitatem Capituli concedentis, reputatur causa finalis, & non impulsiva, ut Lott. n. 71. citans Angel. conf. 124. n. 4. Surd. 487. n. 24. Adeoque attingit seu concernit ipsam radicem potestatis; quia modo illo non impleto, Capitulum non censeretur à se potestatem suam abdicasse; cum tunc cesseret causa istius concessionis, & per consequens ipsa concessio, Lott. n. 72. citans Abb. & Tiraq. Neque tamen ultra provisionis illius nullitatem in dicto casu proceditur; non enim per hoc ex toto resolvitur concessio illa facta Episcopo, ita ut is privatus sit jure conferendi, etiam pro illa vice, si ve quod minus ad eandem illam vacationem possit de novo providerere persona habentis requisitas qualitates, modò res sit integra, hoc est, nisi aut ex tempore lapsu, aut ex appellatione interposita sit potestas devoluta, vel alias, puta, ex provisione Apostolica sit intercisa, Lott. n. 73. citans Castrensem conf. 365. n. 2. l. 1.

Questio 703. An ergo etiam, supposito ab initio simultanea, collatio facta in vim talis concordie ab Episcopo non adhibito consilio Capitulisti nulla, dum supponitur Episcopum ante concordiam fuisse quidem in usu conferendi privativer ad Capitulum, non tamen nisi adhibito ejusdem Capituli consilio?

Respondeo affirmativè; est enim ratio eadem; in hac enim necessitate requirendi consilium foveretur illius naturalis causa, præsumpta nimirum erectionis ex bonis Capituli, aut saltem communibus; & hinc, si Episcopus non servet modum sibi prescriptum, seu illam requisitionem, qua videtur esse de forma actus, omittat, actus remanet nullus; omisso siquidem talis semper vitiat actum, ubicunque a lege vel ab homine trahitur à principio potestas cum limitatione seu qualificatione dicta requisitionis, Lott. à num. 74. citans Felin, in cap. ex parte. de consilio, n. 2. & Rotam.

*****
***

Questio 704. Dum Episcopus & Capitulum se invicem circa collationem protrudunt, singuli pretendendo liberam collationem, & neuter simultaneam, & questio vertitur super manutentione, quid considerandum?

Respondeo, nihil aliud, quam ipsa possessio de facto conferendi, qua tunc justificatur, si collatio effectuata appareat, sicuti supra dictum de quasi possessione presentandi, que tunc censeretur acquista, si bona fide facta sit, & accesserit institutio, & sic presentatus & institutus possessionem ceperit, sciente & paciente illo, in cuius prejudicium vergere poterat. Lott. loc. cit. nn. 82. & 83. Porro circa collationem factam à Capitulo scientia Episcopi ex solo lapsu temporis presumitur. Lott. n. 84. citans Seraph. decis. 293. num. 4. Circa collationem verò factam ab Episcopo, dum Capitulum non prætendit simultaneam, dicta scientia & patientia optimè constituitur ex actu traditionis, possessionis, & installationis; scientia enim hæc & patientia Capituli non videtur posse separari ab eo actu tradite possessionis, facto in executionem collationis Episcopi. Lott. à n. 85. citans Rot. in Alexandrina Archipres. 28. Jun. 1627.

2. Et hæc quidem procedunt, dum ex tenore collationis factæ per Episcopum constat, eum voluisse conferre jure proprio & privative ad omnes alios, nimurum enunciando, quid collatio ad ipsum spectabat, qua enunciatio excludit simultaneam, præsertim si additum fuisset omnimodo. Lott. à num. 91.

3. De cetero in prædicto casu contendit nihil potius est ad alterutrius intentionem fundatum, quam docere, præbendam, de cuius collatione contenditur, doratam fuisse de propriis redditibus, aut pro illius erectione suppressa & applicata fuisse beneficia, qua prius erant ad propriam privativer electionem, Lott. n. 95. quia in actu electionis, aut applicationis hujusmodi, quemadmodum patrono præservatur ius, ut Abb. in c. suggestum. de jurep. n. 3. Roch. de jurep. v. honorificum. n. 8. ita & collatori præservatur jus conferendi; cum militet eadem ratio non præjudicandi, quam non subvertit mutatio tituli, veluti facta per modum subrogationis. Lott. n. 96. & 97. Proceditque id ipsum, etiam si Episcopus adhibueret consensum Capituli; cum enim hic consensus necessarius sit, non tantum in electione novi Canonici aut Dignitatis, ut Felin, in cap. cum accessissent. de consilio, num. 15. sed etiam in unione & applicatione alterius beneficii pro ejus dote. Clem. I. de rebus Eccles. non alien. & ibi Gl. & DD. & Ubald. Senior in rr. de unione Eccles. c. 5. q. 6. num. 15. actus ille adhibitionis consensus referendus est ad hujusmodi causam necessariam, non ad quamcumque aliam voluntariam; ac proinde capienda inde non est ea conjectura, quæ voluerit Episcopus per ejusmodi adhibitionem consensu remittere jus suum conferendi, sed potius totum illud promovere, prout sibi magis erat utile. Lott.

à num. 99. citans Aymon.
conf. 106. num. 8.

*****
***

Questio